

Χριστούγεννα: η αγάπη του Θεού ενσαρκώνεται

Του Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας,
κ.κ. Αναστασίου

«Ο Θεός αγάπη εστί, εν τούτω εφανερώθη η αγάπη του Θεού εν ημίν, ότι τον υιόν αυτού τον μονογενή απέσταλκεν ο Θεός εις τον κόσμον ίνα ζήσωμεν δι' αυτού» (Α' Ιω. 4:8-9).

Η αλήθεια, την οποία διακηρύσσει επίμονα η χριστιανική πίστη, είναι ότι «ο Θεός αγάπη εστί». Αυτή την εκπληκτική πραγματικότητα τονίζει με πασίχαρο τρόπο η σημερινή εορτή. Τα Χριστούγεννα επαναφέρουν πανηγυρικά στη σκέψη και στη συνείδησή μας τη συνταρακτική έκφραση της αγάπης του Θεού, που τη συνοψίζει ο βιβλικός στίχος: «Ετσι φανερώθηκε η αγάπη του Θεού σε μας: Απέστειλε τον Υιό Του τον μονογενή στον κόσμο, για να ζήσουμε δι' Αυτού».

Με την είσοδο του Θείου Λόγου στην ιστορική πορεία της ανθρωπότητας, η αγάπη του Θεού αποκαλύπτεται με τον πιο δυνατό τρόπο, «ενσαρκώνεται». Με την ενανθρώπησή Του, ο Υιός του Θεού προσλαμβάνει ολόκληρη την ανθρώπινη φύση, στην πνευματική και στην υλική της υπόσταση. Την αναπλάθει. Το γεγονός αυτό παραμένει η

ρίζα της χριστιανικής αποκαλύψεως, που τροφοδοτεί κάθε άλλη χριστιανική πρόταση και αξία.

Αυτή η συγκεκριμένη φανέρωση της αγάπης του Θεού «εν σαρκί» συνιστά την ειδοποιό διαφορά της χριστιανικής πίστεως: Ο Θεός, ο Δημιουργός και Κύριος του σύμπαντος, δεν είναι μια απρόσωπη ενέργεια, σοφία, δύναμη, κάτι που η ανθρώπινη σκέψη θα μπορούσε να υποπτευθεί και να προσεγγίσει με τις νοητικές ικανότητες του εγκεφάλου. Είναι ένας Θεός προσωπικός, που αγαπά, που αποκαλύπτεται στον άνθρωπο, που βρίσκεται σε συνεχή σχέση μαζί του. Μια σχέση που γίνεται αισθητή από ολόκληρη την ανθρώπινη ύπαρξη. Ο Θεός της αγάπης δεν εγκατέλειψε τον κόσμο, τον οποίο θανατώνουν ο εγωισμός και το μίσος. Κινείται ανάμεσά μας, μέσα στις πολύβουες πολιτείες μας, στην έρημο της μοναξιάς μας μεταγγίζοντας δύναμη αγάπης, χαρίζοντας νόημα και πληρότητα στη ζωή.

Η αποστολή της Εκκλησίας.

Η αγάπη αυτή του Θεού παραμένει αιωνίως ορατή στο μυστικό Σώμα του Χριστού, που είναι «εκκλησία Θεού ζώντος, στύλος και εδραίωμα της αληθείας» (Α΄ Τιμ. 3:15). Βασική αποστολή της Εκκλησίας Του είναι να αποκαλύπτει και να καθιστά παρούσα τη θεία αγάπη στο εδώ και στο τώρα, σε κάθε χρονική στιγμή και σε κάθε τόπο, όπου βρίσκεται και ενεργεί. Κάθε έκφραση της ζωής της, λατρεία, λόγος, διοικητική δομή, δραστηριότητα, έργα κοινωνικά, μόνον εφόσον «σαρκώνουν» την αιώνια αγάπη του Θεού, καθόσον την κάνουν ενεργό και ορατή, έχουν αληθινή σημασία και αξία.

Η μοναδικότητα της Εκκλησίας του Χριστού συνίσταται ακριβώς στο ότι προσφέρει στις διάφορες εκφράσεις της ανθρώπινης υπάρξεως, της ανθρώπινης κοινωνίας, στις διάφορες αξίες του πολιτισμού, την αγάπη στην αυθεντική της μορφή. Αν πάψει να διακονεί αυτό το «μέγα... το της ευσεβείας μυστήριο» (Α΄ Τιμ. 3:16), που συνοψίζει το γεγονός ότι ο Θεός της αγάπης «εφανερώθη εν σαρκί», τότε «γέγονε χαλκός ήχων ή κύμβαλον αλαλάζον», έστω και αν έχει προφητεία, και γνώση, και πίστη, και αν γνωρίζει τα μυστήρια πάντα, έστω και αν κάνει πράξεις σπουδαίες και εντυπωσιακές (Α΄ Κορ. 13:1-3).

Η χριστιανική αγάπη δεν μένει σε γενικότητες και αοριστίες. Μέσα στη ζωή έχει συγκεκριμένη έκφραση – αποκαλύπτεται στις ανθρώπινες

σχέσεις: «Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται (δεν κομπάζει), ου φυσιούται (δεν υπερηφανεύεται), ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α΄ Κορ. 13:4-8).

Όραμα, ιδανικό, πράξη.

Αυτές οι αλήθειες δεν γίνονται αποδεκτές από όλους τους ανθρώπους. Στη διαδρομή των αιώνων πάρα πολλοί δεν αναγνώρισαν και δεν ανταποκρίθηκαν στην αγάπη του Θεού. Άλλοι την περιγέλασαν, άλλοι την αμφισβήτησαν, άλλοι την μίσησαν, άλλοι την αγνόησαν.

Εν τούτοις, εκατομμύρια ψυχές από όλα τα κοινωνικά στρώματα, από όλους τους λαούς και όλες τις κατηγορίες των ανθρώπων, μορφωμένοι, αγράμματοι, πλούσιοι, φτωχοί, προνομιούχοι και μη, πίστεψαν ότι «ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον Υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον» (Ιω. 3:16). Και προσπάθησαν, στο μέτρο που τους ήταν δυνατόν, να μένουν εν τη αγάπη, να την κάνουν όραμα, ιδανικό, πράξη, έργο και αγώνα.

Η ανθρωπότητα οφείλει τεράστια ευγνωμοσύνη σε όλους αυτούς. Λαχταρώντας να προσεγγίσουν, να γνωρίσουν τον Θεό και να ενωθούν μαζί Του, «έμειναν» εν τη αγάπη. Και όπως αποκαλυπτικά βεβαιώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, «ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτό» (Α΄ Ιω. 4:16).

Κάθε κύτταρο του ορατού Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας, κάθε πιστός, έχει κληθεί με το βάπτισμά του και τη συμμετοχή του στη Θεία Ευχαριστία, να εκφράζει, να φανερώνει, «να ενσαρκώνει» με το είναι και με το έργο του την αγάπη του Θεού στις όποιες συνθήκες κι αν ζει. Οποιος μένει εν τω Θεώ δεν μπορεί παρά να αγαπά όπως Εκείνος, με μια αγάπη που παίρνει τολμηρές πρωτοβουλίες, που δεν γνωρίζει σύνορα, προκαταλήψεις, που αγκαλιάζει τα πάντα.

Η διαβεβαίωση ότι ο Θεός «αγάπη εστί» μάς παρηγορεί, και μας απελευθερώνει από τον πολύμορφο φόβο, τον φόβο του άλλου, του διαφορετικού, του αγνώστου, των εξελίξεων της ανθρωπότητας, που συχνά προοιωνίζονται απειλητικές. Τον φόβο από τις αποτυχίες μας και

κάποτε από την άβυσσο της ψυχής μας. «Φόβος ουκ έστιν εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον» (Α' Ιω. 4:18).

Το άλλο Του όνομα.

Ακόμα και πολλοί, που αρνούνται ή δεν θέλουν να δεχθούν το όνομα «Θεός», αποδέχονται έμμεσα το άλλο Του όνομα: «Αγάπη». Το γεγονός ότι η αγάπη αποτελεί την ύψιστη αξία της ζωής, τη μυστική δύναμη του κόσμου, όλο και περισσότερο γίνεται αποδεκτό, μέσα από ποικίλες εμπειρίες και τρόπους σκέψεως. Γίνεται μυστική δίοδος που οδηγεί τους ανθρώπους –χωρίς ίσως να το καταλαβαίνουν– κοντά στον Θεό της Αγάπης. Αποτελεί, πιστεύουμε, την εντελέχεια της πορείας του κόσμου.

Αυτές τις άγιες ημέρες, αδελφοί και αδελφές μου, ας παραμερίσουμε τα πολλά εξωτερικά στοιχεία, τις συχνά άσχετες με την ουσία του Γεγονότος συνήθειες, και ας αναλογισθούμε προσεκτικότερα τον πυρήνα της εορτής των Χριστουγέννων· ότι δηλαδή, με τον ερχομό Του στον κόσμο, ο Χριστός αποκάλυψε, «ενσάρκωσε» την αιώνια αγάπη του Θεού.

Και ας εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να ρυθμίσουμε την καθημερινή στάση και συμπεριφορά μας, σύμφωνα με αυτήν την αλήθεια. Να δώσουμε σάρκα και οστά στην αγάπη μας, με κάθαρση των αισθημάτων μας για τους άλλους· με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και πράξεις αγάπης.

Και ας ικετεύσουμε τον Σαρκί ενανθρωπήσαντα:

Κύριε, Συ που ήρθες ανάμεσά μας για να φανερώσεις την απέραντη αγάπη του Θεού, η οποία περικλείει και μεταμορφώνει τα πάντα, μείνε εν ημίν, ιδιαίτερα τις ημέρες αυτές.

Και στη διάρκεια του νέου χρόνου που θα ανατείλει σε λίγο, αξίωσέ μας να μένουμε σταθερά εν αγάπη, εν Σοι.

Χρόνια πολλά, ευφρόσυνα κι ευλογημένα.

**Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας
κ.κ. Αναστάσιος.**